

narchiánk, melynek Albánia mai formájában létét köszönheti, bizonyára éber szemmel fog örködni, hogy ez a horribilis áldozatokkal létesített alkotása kártyavárként össze ne omoljék, de elég erős lesz-e arra, hogy ez a germán fából fakadt sarj albán földön gyökeret is verhessen, nagy kérdés. Kíváncsinos, hogy ez a diplomáciai boszorkánykonyhán kifőtt terv úgy váljék valóra, ahogy kitervezték, de ugyanakkor még kíváncsiosabb, hogy a jövőben minél kevesebb pénzáldozatunkba, véráldozatunkba pedig egyáltalán ne kerüljön. És ugyancsak kíváncsinos, hogy Albánia új királya az európai egyensúly és béke meg-
rázkódttatása nélkül vezesse be népét az európai művelt nemzetek sorába.

A szegedi ipartestület akciója a kisipar érdekében.

(Saját tudósítónktól.) Ismeretes, hogy a kereskedelemügyi kormány az iparfejlesztésről szóló törvény revíziójára készül. Az előmunkálatok során véleményeket kértek természetesen a kereskedelmi és iparkamaráktól, amelyek viszont szükségesnek látják az ipartestületeket meghallgatni. Ilyen megkeresés érkezett a szegedi ipartestülethez is, az a múlt hónapban tartott előjárósági ülésén elhatározta, hogy a kisipar érdekeinek védelmére sorompóba szőlítja az ország összes ipartestületeit. E határozat végrehajtásaképp a következő megkeresés ment el a társtestületekhez:

Tisztelt Társtestület! Valószínűnek tartjuk, hogy az illetékes kereskedelmi és iparkamara részéről szintén felhivatott, hogy az iparfejlesztésről szóló 1907. évi III. t. cikk revíziója tárgyában adandó javaslatát a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez való juttatása céljából küldje be.

A kérdéssel foglalkozván, arra a megállapodásra jutottunk, hogy a törvény revíziójával csak úgy lehetne érdemlegesen foglalkozni, ha ismernénk a kereskedelmi kormány törvénytervezetét és azzal kapcsolatosan azokat az indokokat, amelyek az iparfej-

lesztési törvény revíziójánál elhatározására irányadók voltak. Szükséges volna továbbá tudni, hogy a kereskedelmi kormány mily összeg keretében kívánja az iparfejlesztésre szánt költséget megállapítani, hogy a költséget a kereskedelmi tárca keretébe kívánja-e beállítani, vagy pedig az évi összegre vonatkozólag a törvényhozásnak kíván-e előterjesztést tenni, hogy az intézményesen biztosíttassék.

Oly kérdések ezek, melyek szerintünk addig tisztázandók, mielőtt még a kérdéshez érdemlegesen hozzászólnánk; mert az eddigi tapasztalatok azt igazolják, hogy az iparfejlesztési törvényben nincs említve, illetve megjelölve, hogy mennyi az egy évre előirányzott összeg, hogy mennyit kell a gyár-
ipar és mennyit a kisipar támogatására fordítani; hanem az ipar fejlesztésére előirányzott összegek a kereskedelmi kormány tárcája terhére vétettek fel esetről-esetre és aszerint, hogy a minduntalan változó kereskedelmi miniszter milyen súlyt helyezett az ország iparfejlesztési politikájára.

Az 1906. évben 398.673, 1907. évben 1.902.144, 1908. évben 1.884.514, 1909. évben 4.372.369, 1910. évben 364.321 és 1911. évben 879.827 korona vétetett fel a kereskedelemügyi miniszter tárcája terhére iparfejlesztés címén. Mint az évi számsorozatokból is megállapítható, az iparfejlesztési akció 1909-ig emelkedést tüntet fel, azóta azonban a segély összeg visszafejlődést mutat; aminek az a magyarázata, hogy nincs a törvényben megjelölve, hogy évenként mily összeget kell iparfejlesztés címén előirányozni és így természetesen annál kevésbé állapítható meg, hogy a kereskedelmi miniszter tárcája terhére előirányzott bizonytalan összegből mi esik a gyárparra és mi jut a kisiparosnak. Szerintünk az iparfejlesztés kérdését hosszabb időre szóló egységes program alapján lehet és kell megoldani és ez nem történhetik másként, minthogy az iparfejlesztésre vonatkozó minden intézkedés magában a törvényben nyerjen biztosítékot.

Oly elvi kérdések ezek, amelyek szerintünk első sorban tisztázandók és csak azután, ha a kereskedelmi kormány álláspontját lesz alkalmunk ismerni, szólhatunk érdemlegesen a dologhoz. Szükséges ezért ismernünk az eddigi kísérletezések eredményeit, a jövőre vonatkozó tervezeteket stb., mert enélkül komoly véleményt szolgáltatni nem lehet.

Ezen említett elvi szempontok mellett ugyancsak a múlt tapasztalata alapján az a véleményünk, hogy a törvényben megjelölt „Ipartanács” az ország kisiparosságának az érdekeit nem képviselheti úgy, amint azt a kisiparosság érdeke joggal megkívánná. Nem azért, mintha eljárásában a kisipar iránti ellenszenv vezetné, hanem, hogy nem ismeri a kisipar különleges helyzetét. Ép azért s illetve erre való tekintettel az az álláspontunk, hogy az összes ipartestületeknek együttesen, mint külön-külön, valamint az Ipartestületek Országos Szövetsége után az iparfejlesztési törvény revíziójára adandó javaslatában hangsúlyozottan kérni kell, hogy a mostani ipartanács mellett egy *kisipari ipartanács is szerveztessék*. Már most jelezzük annak szükségességét, hogy az új törvényben az ipartanács a testületek korlátozott számú (5 fővárosi és 15 vidéki ipartestület) képviselőjével kiegészítettessék és hogy a kisipart érdeklő minden kérdésben az ipartanács e külön létesítendő bizottságának véleménye meghallgattassék.

Ugy tudjuk, az ipartestület akciójára már érkeztek is válaszok, amelyek az alhoz való csatlakozást bejelentik. Előttünk a szegedi ipartestület egyik-másik kérése nagyon illuzóriusnak tetszik. Különös értéket tulajdonítunk a *Kisipari tanács* szervezésének. Egyébként az iparosok teljes joggal kérik a fokozottabb állami gondoskodást és a jelekből ítélve az nem is fog elmaradni.

Uj háboru a Balkánon? A Kölnische Zeitung pétervári távirata szerint Pétervárott lehetők tartják, hogy a Balkánon a közel jövőben új bonyodalmak támadnak. A Kölnische Zeitung pétervári levelezője megadható forrásból úgy értesül, hogy az orosz diplomácia föntartja azt a nézetét, hogy Törökország és Bulgária között szóbeli megállapodás jött létre, amely talán tovább megy, mint az írásbeli megállapodás mehetett volna. A sorok között olvasható az a remény, hogy egy újabb háboru megadná Törökországnak a halálos döfét.

Az oroszán, aki a sivatagban megrázza sörényét és vontatott, panaszos macskahangon hívja, hívogatja a páriát, úgy-e más, mint a hitvány kandur, aki gyáván menekül előled? De éjjel, amikor az ablakodon át is hallod pólyásbaba-sírlalmát, tragikómikus szerelmi dalát: tudd meg, hogy a szeme ilyenkor zöld lázban csillog, hosszan és méltóságosan lépked, mint a sivatag királya és a szíve megtelik egyszerre az élet és szerelem dalával. Egy szerelmes macska nagyobb költő, mint egy pergámentszívű pénzváltó ember.

És én, aki szeretek a csillagokban olvasni, meg a papírra betűket róni, esküszöm néked, hogy nem a mennybolt csillagaival van az égre fölírva a szerelem ígéje, hanem a mi alázatos betűnkbe van beleírva a csillagos ég minden szerelmes rejtélye. Aki megérti a csillagok életét, megérti az ember szerelmét.

IV.

A hűség és hűtlenség dala nem az én dalom. A szerelem nem ismer hűséget és nem ismer hűtlenséget.

Mást szeretsz, tehát nem szeretlek: ez nem a szerelem dala. Bolonditottál engem, csalódtam benned: így nem szól a szerelmes.

A szerelem nem kéri számon tőled a csókokat, amiket másoknak adtál vagy nem adtál. A szerelem nem keresi a multadat, nem kutatja a jelenedet. A jövő az ő vágyakozása és önzése tárgya. A remény, amely reménytelen, a vigasz, amely vigasztalan, az ő fájó balzsama, amely kiapadhatatlan, mint a szenvedés, mint maga a szerelem.

Szeretni, szenvedni, élni: ez a szerelem hármassága. A csókok szomjúságot oltanak, de a könnyek nagy, tikkasztó vágyakat ébresztgetnek, amelyeket még a csókok sem tudnak eloltani. A szemből fakad a szerelem sósnedve, örök forrása és a szerelemből fakad a dal, a költészet, a szép, amelyért egyedül érdemes élni a földön.

Egy ici-pici könnycsepp, amely szerelmesed pilláján rezeget, nagyobb gyöngykincs, mint a világ összes asszonyainak a csókja és Kleopátra leglázasabb ölelése.

A szerelem csak egyetlen könnyet gyön-

győz, mint ahogy a csigaházban csak egyetlen gyöngycsepp ragyog.

Ezért a gyöngyért odaadnám az életemet.

V.

Minden hiábavaló, mondja a Prédikátor. Minden csak hiábavaló szenvedés, sugja a Tschandala-érzés.

Csókok, könnyek és szerelmek: nagy hiábavalóságok, szenvedéssel teljes semmiségek.

És mégis e legnagobb semmiségekért, e megfoghatatlan hiábavalóságokért adtam oda azt, ami az emberre nézve a legfontosabb: az életet. Nem tudom jól teszem-e.

De sejtem, hogy a világ összes hiábavalóságai közül a legszebbet választottam ki, amely azért a legszebb, mert a leghiúbb, a leghiábaválóbb.

Sem a perceimet, sem a pénzeimet nem számolom az úrsorás módjára, de azt az egyetlen könnyet, amelyet sirni voltam képes, oly mélyen, oly kapzsian rejtegettem magamban, mint a tenger a gyöngyök gyöngyét.

Olcsóságuk, tartósságuk és szépségük révén országhírűvé vált szegedi BUTOROK
első kézből, nagy választékban csakis az
Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körút 19. szám alatt
kaphatók, esetleg részletfizetésre